

ger. Jeg gjorde i Middags den Bemærkning, at den daværende Minister ikke havde faaet Tilslutning til disse Tegninger fra alle Udvalgets Medlemmer, jeg var iblandt dem, og jeg gav absolut ikke Tilslutning. Men der kom tillige fra andre Udvalgsmedlemmer en Meddelelse til Ministeren, hvori man bad ham om, hvis det overhovedet var muligt, at undgaa at anbringe disse mange Vinduesfag i Bygningen, da man ansaa dette for at være skæmmende for Bygningen. Det er altsaa noget, jeg antager maa være kommet til den daværende Ministers Kundskab, men dette Hensyn har altsaa aabenbart ikke kunnet tages.

Den højtærede Indenrigsminister gav en Forklaring paa, hvorledes det havde været muligt at give Forsikringsselskabet „Tryg“ den Dispensation, som det faktisk har faaet. Jeg kan ikke anerkende det berettigede i at give denne Dispensation i Kraft af de Bestemmelser, som Ministeren har nævnt. Det er ganske rigtigt, at der i den sidste Vedtagelse af Livsforsikringslovens § 19, 3die og 4de Stykke, staar, at dersom det nye Aktiv, det vil sige Kapitalværdien af indtil 30 pCt. af de fremtidige Tillæg til Nettopræmierne, ikke kan dække de uafskrevne Anskaffelsesomkostninger, skal Resten af disse afskrives efter de hidtil gældende Regler. Disse Regler findes ligeledes i den gamle Forsikringslovs § 19; men saa har Ministeren dertil føjet, eller bragt i Anvendelse, den Ret, han havde efter den gamle Forsikringslovs § 60, til at afvige fra de i § 19 givne Bestemmelser. Men Ministeren vil dog vist indrømme mig — for saadan er det —, at det er Overgangsbestemmelser, der fandtes i Loven af 1904, og naar der her staar, at i visse Tilfælde kan de hidtil gældende Regler anvendes, maa det være de Afskrivningsregler, som findes i § 19, men man kan ikke nu, naar man skal administrere efter den sidst vedtagne Lov, bruge de Overgangsbestemmelser, som fandtes, da man i 1904 gik over fra den gamle Tilstand, hvor der ikke var noget Forsikringsraad, til den nye Tilstand. Jeg mener, at Ministerens Fortolkning er vel hasarderet, men jeg skal ikke kunne sige noget om, hvorvidt Ministeren ved et Sagsanlæg vilde kunne vinde denne Sag, eller om han vilde tabe den. Fortolkningen er i alt Fald meget vidtdreven. Det er under Sagens Behandling blevet nævnt, at det maaske vilde være rigtigt, at Staten overtog Selskabet „Tryg“. Maa jeg dertil sige, at jeg haa-

ber, at Selskabet vil kunne ride den Storm af, der altsaa nu i Øjeblikket raser over det, men skulde der være Tale om en Overtagelse af Staten, kan det formentlig ikke ske paa anden Maade end ved, at Statsanstalten for Livsforsikring paa forretningsmæssig Maade overtager dette Selskab saaledes, som af og til det ene Selskab overgaar til det andet. Jeg tillod mig, da jeg forrige Gang udtalte mig om denne Sag, at sige, at det Spørgsmaal i det hele, om Livsforsikringsvæsenets Overgang til Statsdrift, er et Spørgsmaal, der ikke kan løses uden i Forbindelse med Afgørelsen af Alderdoms- og Invaliditetsspørgsmaalet, og da dette ikke er modsagt fra nogen Side, antager jeg, man er enig derom.

Jeg tillod mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, om ikke det var naturligt, at de Statsbaneembedsmænd, som tillige besørger Posten, da de faktisk har to Virksomheder, der begge er under Staten, blev pensionsberettigede ogsaa af den Løn, de faar af Postvæsenet, altsaa ogsaa af Staten. Herpaa fik jeg et lidt mærkeligt Svar. Ministeren oplyser, at Sagen har tidligere været for og gik over til Ministeriet for offentlige Arbejder, men dette var den Gang ikke i Stand til at tage sig af Sagen, og den har derefter været stillet i Bero. Saa tilføjer den højtærede Indenrigsminister: Jeg skal spørge min Kollega, om der foreligger nogen Ændring i hans Eters Opfattelse af Sagen. Ja, jeg takker mange Gange, men det er ikke noget synderligt tilfredsstillende Svar overfor dem, der er interesserede i, hvorledes Ministerens Svar falder. Jeg maa for øvrigt sige, at det heller ikke er helt i Overensstemmelse med den Høflighed, som den højtærede Indenrigsminister altid viser Forespørgerne her i Tinget, dette: Jeg skal spørge min Kollega, om der er foregaaet nogen Ændring i hans Eters Opfattelse. Jeg ved ikke, om Ministeren har spurgt, han ved maaske ikke, hvor Ministeren for offentlige Arbejder bor. Men det forekommer mig, da jeg nu har rettet mit Spørgsmaal til Indenrigsministeren, at det havde været naturligt, at jeg havde faaet Svar, efter at en Konference havde fundet Sted mellem Indenrigsministeren og Ministeren for offentlige Arbejder, eller at denne sidste havde givet Svaret. Det vilde jeg have anset for at være mere fyldestgørende og hensynsfuldt, men dette kan maaske komme, da Ministeren for offentlige Arbejder vel skal have Ordet, inden denne Forhandling slutter. Jeg